

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Allmänna Sektionen

Tidn.
Sv.
[Göteborg]

Magasinet
Göteborgska
Beck-bladet

För

År 1764. *(Rust)*

Me juroet in Vestras saepe redire manus.
Martialis.

Göteborg,
Trykt hos Immanuel Smitt, K. S. B.

@

Nyårs-önskan.

Leffe tryktas skydd och hägnad,
Sverges högsta glans och prål,
Nordens ögnasten och fågnad!
Leffe Kong och Des Gemål!

Leffe Gustaf och Des Bröder!
Ingen dund e snart i sålt!
Alle fylle Norr och Söder!
Alle göre Sverige sålt!

Albertinaråfne dagar,
Nögde dagar utan tal!
Född at åfven stifta lagar,
Gifve Brinsar ljuswa qwal!

Leffe Råd i våra Länder!
Nge magt at göra godt!
Frid och Frihet pryde Ständer!
Sällhet blifve Sweas lott!

Göteborgska
Beco=bladet.

Lördagen, den 7 Januarii, 1764.

Förspråk.

Sedan jag råntu tömt ut mina Oeconomiska och Politiska lädor, wet jag näpligen, om jag har någon skuff at runka på. Det wore billigt, at omsider utmärka Göteborgska Beco-bladet genom sedigare ämnen, torde någon ifrig gynnare, kan ock hånda med något skal, säga. Wålan, Läsare! Jag wil och bör utan all twiswel göra dig til wiljes; doch med förbehåll, at ej höra från andra kanter: *Cui non dictus Hylas?* Hvem sjunger icke samma wisor?

Hwad skal jag då börja med? Det är alltid wårsta föret i porten. Minnet bör ej wara för djupsinnigt i dag, ej heller wida Wiltet ifrån et företal. De fleste Författare språka wid sådana tillfällen något til sine Läsares, något til eget beröm. Jag gör ingen delen; wil likwäl hålla mig wid saken i almänhet.

Svarar då beröm, heder och anseende, mot våra goda eller onda gerningar? Frågan är just icke ny. Man går ändå några steg tillbaka, förän svar wankar. Huru gammal är denne afguden? Han är förmodeligen ej äldre, än samhällen. Människjan i sit naturliga tillstånd inifrånkte twiswelsutan sina gåswor, inom konsten at kunna bärja sig. Som nu hwar och en gjorde dageliga måsterstycken däri; så föll ingen högagting, intet företräde, långa tiden folk i hågen. Swårtom hafwa stortänkande själar blifwet uti samhällen strax ansedde för halfgudar, såsom Cecrops i Athen, Minos på Creta, och Oden i Sverige. Sedan Nationer blifwet mera såjade, och stora egenskaper mindre sålsyn- ta; minskades wördnaden för deras innehaf- ware, doch utan at dem gjordes orätt. Et no- gare begrep om folkets halt afmåste wärdet när- mare.

I början högagade man allena gagnande snillen: fort efter lade man förnöjande gåswor til. När omsider de sednares misbruk fördärfs- wat sederna; har borgelig lag kommet imellan. Rännare af människliga hjertat hafwa därpå redt ut des haswor, skildrat af dygd och laster, och gifwet almänheten leror; hwilken uplyst af Philosopher, ref på stunden domrättigheten til sig. Wid denne domstol gick ej länge synnerligen wäl til: man ledsnade wid djup undersökning, och började hålla sig wid ytan. Man wördade dem, som höllos för dygdige: man föragade
hwa

hwar och en, som troddes vara lastbar. Egen- kärleken frestades: man itfånades efter beröm; och som werkelig förtjenst ej föll på allas del; så wille man åtminstone hafwa sten därpå. Det gick ändteligen så långt, at falska dygder och ir- blos utplånade werkelig glans: huru kan något i werlden räddas från misbruk?

At nu komma til frågan igen, så lærer swa- ret gifwa sig utan möda. Jag hörde aldrig frågas, om alt är guld, som glimmar; men hwad almänheten anser, är det mera guld, än glitser? Hv är nu den, som rosar eller lastar, jag menar, dömer oinfrånkt om människjors halt, om icke det almänna? Och hwad är det? Swar: en underlig samling af så wise, och många säwitke, föga samdrägtig, men benäg- nare til at hålla, än hålla til goda. För egen del är jag så obekymrad om denne domaren, at jag sållan eller aldrig sedt efter des anslag. Nå wäl, min Läsare, och om jag stöter dig i dessa blad, så släck harmen på papperet! Du kan med och utan mit minne säga, som Jnwenalis, Of- wer-håklaren i Rom:

- - - stulta est clementia, cum tot
ubique
Vatibus occurras, peritura parcere
chartæ.

Swad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 4 Januarii,

Amsterdam	-	81	- -	M:t R:mt.
Hamburg	-	84½	enkel usf.	M:t R:mt.
London	-	89	- -	Dal. R:mt.

Inkomne äro Skepparne Arfwed Adam Dederling ifrån London med packhus-gods, och Bengt Pettersson ifrån Newry med kött, smör och ost.

Utgångne äro Skepparne John Mackandy til Jlesofman med Ostindiskt gods.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro i förledet år födde 221 barn, 119 Gossar och 102 Flickor barn; hwaribland äro 14 oägta: Wigde 74 par: Döde 192 gamla personer, och 188 barn.

Likaledes äro ifrån, den 29 December, förledet år, til den 5 dennes födde 5 Gossar och 5 Flickor-barn: Wigde Extra-Fortifications-Wal-sättaren, Arfwed Djurberg, och Pigan, Cassa Wahl-

Wahlberg, Snidkaren, Måster Jonas Wenznerstedt, och Jungfru, Lena Beata Ahlgren, Klamparen, Jonas Hallberg, och Enkan, Kerstin Andersdotter, Skomakaren, Måst. Hans Borggren, och Jungfru, Christina Siggström, Hus-timmermannen, Anders Ahlqvist, och Enkan, Anna Eriksdotter, Supercargeuren, Hr. Joh. Fredr. Pettersson, och Mamsell, Sara Margareta Liedberg, Brandtdrängen, Nils Swensson, och Pigan, Lisa Swensdotter, Strandridaren, Peter And. Hedenskog, och Jungfru, Christina Kråms: Döde Fortifications-timmermannen, Martin Lindboms Hustru, Brita Lindbom, af hetfig feber, Timmer-Gefällen, Erasmus Lundstedt, af dito, affsedade Båtsmannen, Anders Feldts Hustru, af ålderdom, Skomakare-Läro-gossen, Pet. Redelius, af feber, Båtsmans-Enkan, Maria Brandt, 93 år gammal, af ålderdom, Saltmätaren Lundstets Hustru, Ingeborg Kindberg, af lungföt, och 4 barn, af tröskten, feber och ofkänd barna-sjukan.

Den 3 dennes affed Directeurskan, Fru Holterman, eller Anna Mariana Ström, efter barnsbröd, och begrafnes i morgon.

I Tyfka Församlingen äro förledet år födde 29 barn, och däribland 3 dödfödde: Wigde 10 par, och 66 begrafne, 51 personer af Kyrkans egne Ledamöter, och 15 af andra Församlingar.

I Kron

I Kronhus = Församlingen födde 2 barn:
Wigde Soldaten, Johan Gottfried Kransér,
och Ingeborg Swensdotter: . Döde Hustru,
Catharina Söderberg, 53 år gammal, af wattu-
sot, Soldaten, Nils Wedholm, af feber, och
2 barn, af trösken och slag.

Rundgörelser.

Den 10 dennes kommer under aucion at
försäljas framl. Borgmästare Tangrens egen-
dom i löst och fast. Huset, beläget på hörnet
wid östra hamnen, är wäl försedt, och kan da-
geligen beses: det består af 8 tapiserade rum,
kök och bryggghus, bod at gatan, en stor bod för
specerier eller annat gods, at förtiga wisthus
och trenne oinredde rum, utom källare, wind
och flera beqwämligheter. Om lösbrott gifwes
underrättelse på stället, och wid aucionen.

Uti Westerlinghska huset på Drottninge-
gan, finnes slom, för billigaste pris, til salu.

Et par tjelkar, at sätta under en wagn, åstun-
das af Cadelmakaren Edberg.

De som bo på landet, eller i andra Städer,
och åstunda Götheborgska Becko-bladet, för
innewarande år, anmåle sig på närmaste Post-
Contoir. Jag aflåter exemplaret mot 12 Dal.
R:mt, och kan ej bestyra om transporten til nå-
gon ort. Et tryckesfel, begädt ej långesedan,
rättar sig sjelft, enligt Inrikes Tidningar, och
No 27, Nya Becko-bladet.

* * * * *

Götheborgska Becko-bladet.

Lördagen, den 14 Januarii, 1764.

Utdrag ur Graf = skrifter öfver Fru Hol- terman.

Ghuru dessa och dylika skrifter ingalunda små-
ka en läcker och aflägsen almänhet, torde
doch Götheborgske Läsare ej ogerna se något ut-
drag undertiden inryckas i Becko-bladet. Om
jag gör en opartisk och lyckelig granskning, eller
icke, gifwer andras omdöme. Sällan blifwa
versar måsterstycken, som skrifwas i sådan ha-
stighet; och öfwer så wanliga ämnen. Jag
kommer nu til vår afsedna:

Det war liksom Des årfsda lott,
At froma efterdömen följa,
At märka ut hwar dag med något godt;
Och, det man sällan ser, at något hos sig dölsa.

Godt hjerta gifwer digra rön:
Hon glädde sig, at nästan tjena;
Men ansåg blott en oförgånglig lön,
Försåkrad utomdes, hur gifwa war at låna.

B

Från